

B9-0037/2020

10.1.2020

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Euroopan parlamentin kannasta Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin
(2019/2990(RSP))

**Gunnar Beck, Marco Zanni, Nicolas Bay, Gerolf Annemans, Peter Kofod,
Gilles Lebreton**
ID-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan parlamentin kannasta Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin (2019/2990(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon unionin jäsenvaltioiden kansalliset perustuslait,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4, 5, 10, 12, 48 ja 50 artiklan,
 - ottaa huomioon 10. syyskuuta 2019 esitetyt poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle 2019–2024,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että Eurooppa muodostaa ainutlaatuisen sivilisaation, jolla on kreikkalais-roomalaiset juuret ja kristillinen kulttuuri ja joka on sitoutunut vapauden ja vastuullisuuden arvoihin; toteaa, että tämä sivilisaatio on demokratian kehto;
- B. toteaa, että ei ole olemassa eurooppalaista kansaa tai ”demosta”, vaan sen sijaan on eurooppalaisia kansakuntia, jotka ovat kiinnittyneet omiin kulttuureihinsa ja identiteetteihinsä ja joilla on yhteisiä tavoitteita;
- C. toteaa, että kansallinen itsemääräämisoikeus kuuluu kansalle, joka harjoittaa sitä edustajiensa kautta; toteaa, että näillä edustajilla ei ole oikeutta luopua tällaisesta itsemääräämisoikeudesta tai siirtää sitä muille ilman tehokasta valvontaa;
- D. toteaa, että Euroopan unioni perustettiin yhteisiä etuja jakavien suvereenien kansakuntien yhteisöksi, jolla pyrittiin myös yhteisiin kaupallisiin etuihin;
- E. toteaa, että tämä realistinen ja rajallinen tavoite kumottiin, kun hyväksyttiin Euroopan yhtenäisasiakirja, ja sen korvasi arvoihin perustuva ajatus Euroopan liittovaltiosta, jota kaikki jäsenvaltiot eivät jaa; toteaa, että tämä on muodostanut perustan jäsenvaltioiden kansallisten identiteettien, kulttuurien ja demokraattisen itsehallinnon jatkuvalle heikkenemiselle;
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden kansalaiset ovat jo vuosien ajan vaatineet sellaista Euroopan unionia, joka edistää heidän hyvinvointiaan ja yhteisiä etujaan vaarantamatta kuitenkaan heidän kansallista identiteettiään tai rajoittamatta heidän kansallisia suvereeniteettioikeuksiaan;
- G. toteaa, että käytännössä EU on jättänyt huomiotta kasvavan yleisen huolen ”yhä läheisemmästä liitosta” ja ajanut yhdentymishankkeita, joissa unohdetaan EU:n kansalaisten huolenaiheet ja heidän yhteinen etunsa, joka liittyy taloudelliseen hyvinvointiin, sisäiseen turvallisuuteen ja demokraattiseen itsemääräämisoikeuteen;

- H. toteaa, että nykyisiin perussopimukseen sisältyy monia osia EU:n epäonnistuneesta perustuslakiluonnoksesta, joka kohtasi laajaa yleistä vastustusta ja joka hylättiin kansanäänestyksissä Ranskassa ja Alankomaissa;
- I. toteaa, että skeptismi ja jopa epäluottamus nykykuotoista unionia kohtaan samoin kuin sen institutionaalista toimintaa ja monia sen poliittisia linjoja kohtaan kasvavat jatkuvasti; toteaa, että viimeisimpien EU-vaalien tulokset ovat tehneet tästä ”yhä läheisemmän liiton” vastustuksesta poliittista todellisuutta monissa maissa ja varsinkin useissa perustajavaltioissa;
- J. toteaa, että Euroopan unioni on tehnyt monia vakavia virheitä, jotka ovat liittyneet esimerkiksi euroalueen perustamiseen sekä avointen ovien maahanmuuttopolitiikan harjoittamiseen, ja nämä ovat heikentäneet jäsenvaltioiden kansalaisten luottamusta Euroopan tason yhteistyöhön;
- K. toteaa, että liittovaltiotavoitteeseen pyrkiminen kaikin keinoin oli ratkaisevana tekijänä Yhdistyneen kuningaskunnan erossa;
- L. toteaa, että EU:n on määrä perustua demokratiaperiaatteeseen, mutta käytännössä se vastustaa suoraa ja epäsuoraa demokraattista vahvistusta kansanäänestyksillä sekä tehokasta kansallista parlamentaarista vastuuta;
- M. toteaa, että käynnistämällä Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin neuvoston jäsenet, komissio sekä Euroopan parlamentin edustajat ovat epäsuorasti tunnustaneet nykykuotoisen EU:n epätydyttävyyden;

Konferenssi

1. panee merkille Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin ja laajalti kannatetun toiveen saada aikaan syvälinen keskustelu Euroopan mantereiden valtioiden yhteistyön laajuudesta ja sen toiminnasta;
2. vaatii, ettei tämän konferenssin poliittisia johtopäätöksiä lyödä lukkoon ennalta, vaan otetaan huomioon kaikki vaihtoehdot, myös vallan siirtäminen keskukselta takaisin jäsenvaltioille; katsoo, että on otettava huomioon myös ehdotukset, joissa ”yhä läheisemmän liiton” dogma asetetaan kyseenalaiseksi; katsoo tässä yhteydessä, että huomioon otettavia vaihtoehtoja ovat esimerkiksi keskittyminen vastavuoroisesti hyödyttävään kansainväliseen yhteistyöhön Euroopan liittovaltion asemesta sekä toissijaisuuden ja suhteellisuuden periaatteiden todellinen kunnioittaminen, hallitustenvälinen yhteistyö ja paluu neuvoston yksimielisesti tai yhteisymmärryksessä tekemiin päätöksiin;
3. korostaa, että konferenssi on mielekäs vain, jos kaikki poliittiset voimat ovat edustettuina kaikilla tasoilla; on huolissaan räikeistä ja toistuvista yrityksistä Euroopan parlamentissa sulkea ulkopuolelle parlamentaarisia voimia ja ryhmiä, jotka kannattavat vaihtoehtoja ja löyhempään yhdentymiseen perustuvaa Eurooppaa;

Konferenssin yleinen kehys

4. panee merkille konferenssin käytännön järjestelyjä käsittelevän työryhmänsä työn; pitää valitettavana, että vaikka kaikki poliittiset ryhmät kutsuttiinkin työryhmän kokouksiin, kaikki eivät voineet osallistua sen päätelmien laatimiseen;
5. panee merkille esitetyn toiveen, että konferenssin organisaatio, keskustelut, julkaisut ja päätelmät olisivat avoimia; korostaa, että monikielisyyden kunnioittaminen on paras keino saavuttaa tämä tavoite, kun kaikki keskustelut ja asiakirjat ovat saatavissa unionin kaikilla kielillä;
6. pitää myönteisenä halua saada aikaan jäsenvaltioiden kansalaisten laaja osallistuminen konferenssin kaikkiin vaiheisiin; muistuttaa kuitenkin, että on tärkeää olla sekoittamatta kansalaisten osallistumista kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja varsinkin kansalaisjärjestöjen osallistumiseen, sillä nämä ajavat usein omia tavoitteitaan eivätkä aina edusta kansan tahtoa tai yleistä etua;
7. korostaa, että todellinen kysymys konferenssissa on EU:n institutionaalinen organisaatio; katsoo, että vaikka keskustelu erilaisista kysymyksistä onkin mahdollista, päätelmiä ei voida pitää jäsenvaltioita tai unionia sitovina, ja kullakin jäsenvaltiolla on omat institutionaaliset menettelynsä näiden kysymysten käsittelemiseksi; toteaa, että vaalit (ja myös EU-vaalit) ovat oikea tapa muuttaa kansallinen itsemääräämisoikeus ja poliittiset päätökset konkreettisiksi toimiksi;

Organisaatio, kokoonpano ja aikataulu

8. toivoo, että osanottajat käyvät keskusteluja konferenssissa vakavasti ja tunnollisesti, ja katsoo, että kahden vuoden kausi auttaa käymään korkeatasoisia keskusteluja edellyttäen, että tässä päätöslauselmassa esitettyjä ehtoja noudatetaan;
9. katsoo, että konferenssin rakenteen olisi oltava mahdollisimman yksinkertainen ja että kaikkien poliittisten voimien olisi oltava edustettuina päätöksenteon kaikilla tasoilla;
10. ehdottaa, että konferenssin puheenjohtajina toimisi kolme julkista henkilöä, joilla on tarvittavaa viisautta, kokemusta ja puolueettomuutta keskustelujen järjestämiseksi ilman etukäteen lukkoon lyötyjä johtopäätöksiä; katsoo, että menettelyn toiminnan valvonta ja tarkastelu olisi annettava johtoryhmälle, johon kuuluu neuvoston, komission sekä Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien edustajia;
11. katsoo, että täysistunto voisi olla kokoonpanoltaan sellainen, että kolmannes olisi Euroopan parlamentin edustajia ja kaksi kolmannesta kansalliskokousten edustajia, poliittinen pluralismi asianmukaisella tavalla huomioon ottaen; myöntää kuitenkin, että tällainenkin kokoonpano aiheuttaa poliittiseen legitimiyyteen liittyviä ongelmia;
12. vastustaa kansalaisfoorumien perustamista ja katsoo, että niiden ei voida missään tapauksessa katsoa edustavan jäsenvaltioiden kansalaisia; toteaa, että tällainen idea aiheuttaa vaikeita ongelmia, jotka liittyvät kansalaisten valintaan, foorumien järjestämiseen useissa EU:n jäsenvaltioissa, kansalaisten panoksen antamiseen liittyviin kustannuksiin sekä kansalaisille tarjottavaan maksuun ja asianomaisten kansalaisten todelliseen ja jatkuvaan osallistumiseen koko prosessin ajan;

13. ehdottaa, että jos peruseriaatteena todella sovelletaan kansalaisten suoraa osallistumista, ehdokkaat olisi valittava arvalla varmistaen erityisesti, että he edustavat jäsenvaltioiden väestörakennetta ja että noudatetaan sukupolvien monimuotoisuutta sekä maantieteellistä, sosiologista, sosiaalista ja ammatillista monimuotoisuutta;
14. katsoo, että tehokkain, oikeudenmukaisin ja kiistämättömin tapa saada jäsenvaltioiden kansalaiset mukaan on suora demokratia ja varsinkin kansanäänestysten käyttö;
15. ei hyväksy erityisesti nuorten osallistumiseen perustuvien foorumien järjestämistä, koska se on suoraan ristiriidassa sen kanssa, että kansalaiset ovat tasa-arvoisia iästä riippumatta saavutettuaan täysi-ikäisyyden, jolloin he voivat toimia heille kansalaisina kuuluvien oikeuksien ja velvollisuuksien mukaisesti; katsoo lisäksi, että tällainen aloite voi ruokkia sukupolvien välisiä konflikteja, kun taas sukupolvien välinen vastavuoroinen apu on yhteiskuntiemme tärkeä perusta;

Konferenssin työn päättäminen

16. kehottaa konferenssia esittämään työnsä päätteeksi yhden perustellun asiakirjan, josta käy ilmi, onko EU:n institutionaalisen toiminnan muuttamiseen tarvetta;
 17. vaatii, jos konferenssi todella vaatii perussopimusten muuttamista, että jäsenvaltiot järjestävät tällaisista muutoksista kansanäänestyksen, jos niiden perustuslaki sen sallii;
- o
- o o
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.